

Újévi köszöntő

Azt tartja a babona, hogy amit csinálunk Újévkor, azt fogjuk csinálni egész évben. A babonák olyan megfigyelések, amelyeknek nincsen statisztikailag igazolható törvényszerű következményei. Ettől függetlenül gyakran keverik a babonák közé azokat a népi megfigyeléseket is, amelyeknek valós alapja van. Véleményem szerint itt is ilyesmiről van szó. Ugyanis ennek a megállapításnak valós lélektani, stratégiaelméleti és teológiai háttere is van. Gyakran emlegetem az időmérleg készítésnek a fontosságát magunkra vagy akár embertársaink számára. Ez egy eléggé objektív kórisme értékrendünkről, ami magyarázza múltunkat, jelenünket és meghatározza jövőnket. Nagyon nagy tudományos érvelést nem is nagyon igényel, bár megállja a próbát az esetek többségében. Nem nehéz belátni, hogy amire a legtöbb időt szánjuk, az vélhetően kiemelt jelentőségű dolog az életünkben, ha elismerjük, belátjuk, ha nem. Egyben igazolja kimondott prioritásainkat is vagy éppen cáfolja. Ez nem is annyira hitelességünknek a kérdése, hanem magunknak a legfontosabb visszajelzés, hogy valóban ott van életünk súlypontja, ahol valljuk vagy szeretnénk, vagy pedig lappangva, de teljesen más uralja és vezérli életünket.

Az új év kezdetével magától adódik egy óra alaphelyzetbe állítás, új naptárral, időszámítással. Ehhez még egyesek fogadalmakat is rendelnek, hogy most minden másképp lesz. Ezért érdemes az első napokat megfigyelni, milyen sorrendben jelennek meg megszokott ténykedéseink és az új naptárat, órarendet milyen mértékig foglalják el, másokat kiszorítva.

Azok vagyunk, amit teszünk. Akár az adott pillanatban, akár időtartamot tekintve életünk fonalán. Mik szeretnénk lenni? Általában vágyaink valaminek a szerzése vagy éppen elkerülése, de hogy magunkon mit szeretnénk látni, az felnőtteknél már talán nem annyira kézenfekvő célkitűzés. Vagy azért, mert ez pont jó, megszoktam, túl sok egyéb dolgom van, hogy ezzel foglalkozzak vagy mert feladtam és azt mondom, erre futotta, ennyi. Igen gyakran látom, hogy igazán közönséges és mindennapos célra, feladatra lehetetlent mondanak, mert egyszerűen nem akarnak mást, vágyat vagy félelmet hátrább sorolni érte, még akkor sem, ha az mindennél fontosabb kellene legyen, mert például az életük múlik rajta. Így van ez a takarékoskodással is. Apró, haszontalan, könnyen megszerezhető dolgok tömegére pazaroljuk pénzecskénket vagy a haszontalan, múlandó dolgokat háttérbe szorítjuk és az igazán nagy és értelmes célokra összpontosítjuk erőforrásainkat és legfőképpen, figyelmünket.

Visszatérve a babonákra, el vagyunk látva az új évre rengeteg gyakorlatias ajánlással. Együnk malacot, lencsét, stb.. Szilveszterkor szorongassunk minél több pénzt markunkban. Egyesek meg imádkoznak Istenhez, hálát adva az elmúlt évért, ha jó volt, ha rossz és áldást kérve az újabbra. Ők tudják, hogy semmi sem alapértelmezett, lehet mindig rosszabb és jobb is és még a legakarnokabb emberekben is olykor szorul idővel némi bölcsesség, hogy sejtsek, nem minden rajtuk múlik. Mindegyik olyan babona mint a másik, mondhatnánk, de vizsgáljuk meg tudományosan is a kérdést a statisztika oldaláról! Hány embert üdvözítették a babonák és hányat az Istenben való hit? Ha az üdvösség kifejezés mond egyáltalán valamit. Márpedig a gyakorlatias dolgokon túl lehetnek még gyakorlatiasabbak, amelyek már nem is csak hasznosak, hanem életbevágóak. Aki nem hiszi, járjon utána!

Templomlépcső, 2024. január